

Оповиті нуждою і славою

Леонід Полтава

Оповиті нуждою і славою,
У ночі бездонній чаші
Золотими рибами плавають
Негаснучі вікна наші.

Ми сонце стрічаєм працею
І працею проводжаєм,
І все таки наша Нація
Лишається "Южним Краєм".

Хто ж ми, живими поховані,
Блукаючи в хмарах руки,
Чи може нові Бетховени,
Що пишуть, не чуючи звуків?

Чи може аж з гір Патагонії
Сіяючою тінню
Написані нами симфонії
Вестимуть вперед покоління?